

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

O pildă de mărturisire a credinței.

Intr'o cuvântare rostită în amintirea repausatului episcop De Segur, la anul 1881 în biserica Notre Dame din Pariz de către neînfricatul luptător a credinței episcopul Mermillod, se spune o frumoasă pildă despre curajul de a se mărturisi credința catolică.

Între opurile literare scrise de episcopul Segur, se găsește unul, ce poartă titlul: „Maica mea”, în care istorisește din viața bunicei sale — care a fost contesa Protasow — următoarea întâmplare mișcătoare.

Contesa Protasov a fost cea mai frumoasă doamnă din curtea împărătesei Catarina.

La început trăia în religia ortodoxă în care s'a născut, dar în vârstă de 32 ani ajungând la cunoașterea credinței adevărate, a revenit în sinul Bisericii catolice. Aceasta s'a întâmplat în anul 1806. Și dela aceasta dată a ramas cu locuința în orașul Moscva și nepurtând frică de nici o primejdie, a cercetat regulat biserica catolică.

Urmează pe tronul împărătesc al Rusiei țarul Nicolae.

Intr'o zi, la contesa Protasow, carea a fost bunica lui Segur, se prezintă un polițist, care în numele guver-

natorului, în mod oficial o face băgătoare de seama, ca în viitor să fie precaută în purtarea sa, căci dacă și pe mai departe va demonstra cu credința sa catolică, guvernatorul va fi silit să-o denunțe împăratului.

Contesa nu s'a înfricat, ci a spus polițistului, că ea însași va scrie țarului.

De fapt în aceeași zi a scris următoarea epistoală:

„Sire, guvernatorul orașului Moscva m'a amenințat, că va aduce la cunoștința Maiestății Voastre, că eu sunt credincioasa religiei catolice și că zilnic umblu fără sfială la biserica catolică, ceea ce este adevărat și de fapt cercetez aceasta biserică de când am avut fericirea a cunoaște credința catolică. Aceasta o fac în baza dreptului legii și pentru că așa îmi spune mintea sănătoasă. Nu fac nimic extraordinar și mă țin departe de a ațîța pe cineva cu demonstrații ridicole. În urmărire am să fac și de acum înainte aceea, ce am făcut până azi. Maiestatea Voastră dacă aflați de bine, mă puteți alunga în Siberia, toate aceste pe mine mă lasă rece și nesupărată. Dar Maiestatea Voastră nici când nu mă puteți împedeca întru mărturisirea credinței mele, nu mă puteți sili să-mi părăsesc Biserica catolică și nu mă puteți departa dela slujba lui Dumnezeu.”

Epistoala aceasta a ajuns la mâna țarului și contesa prin curajul său neînfricat a ajuns că în viitor și-a putut mărturisi liber credința catolică.

Contesa Protasow în vârsta de 84 ani a murit în Moscova.

Fiica ei, urmând pilda mamei sale, a intrat și ea în sinul Bisericii catolice. Din aceasta fiică, s'a născut episcopul Segur.

Ingrijirea dumnezeiască, credința năclătită a bunicei o-a resplătit prin sfințenia de viață a nepotului episcop.

Din Istoria Biblică A VECHIULUI TESTAMENT.

25, Moise se naște.

Egyptul — în Sta scriptura Misraim — este o țară unică în felul său!

Din punct de vedere topografic sub denumirea „Egypt” se înțelege numai partea inferioară din valea Nilului de la primele cataracte de lângă Assuan până la revărsarea Nilului în Marea Mediterană, de la Assuan în sus până la Chartum, de și era supusă secole de a rândul statului egyptian avea denumirea „Kusch”, astăzi Nubia. Egyptul este împărțită în direcția longitudinală de Nil în două jumătăți; de a dreapta și de a stânga Nilului, iară valea este mărginită în lungul ei de două șiruri de dealuri paralele prin cari se strimtoarește vale în așa măsură, ca în cursul, apei la nici un punct nu este mai larg ca 15 Km. și în unele locuri abia are 1 Km în lat, însă la revărsarea în mare unde formează delta Nilului se lățește până la 200 Km.

Nilul nu pentru acea e important Egyptului pentru ca este unicul fluviu al lui, fără prin acea ca Nilul a creat Egyptul, lui se datorește productivitatea lui căci fără de Nil Egyptul nu ar fi decât continuarea stepei din Africa centrală, este baza și premisa culturii lui admirabile ba ceva mai mult, Nilul în primă climate și pământului acea putere determinante asupra naturii de acolo, prin care atât rassele animalice egyptiene cât și caracterul distinctiv al egyptenilor sunt determinate în măsura mult mai mare de aceasta

putere transformatoare ca prin genetica și descendența lor.

În urma epizoțiilor în mai multe rânduri au perit vitele domestice egyptiene și au fost înlocuite cu vite importate din diferite țări, cari vite însă după câteva generații și-au însușit caracterul vitelor specific egyptiene iară poporul egyptian se presintă în cursul migrațiilor și amalgamul popoarelor de mii și mii de ani distinct ca o rasă specifică cu caractere definite față de toate celelalte popoare a orientului, care popor a fost în stare în totdeauna a imprima acest caracter specific elementelor nou venite.

Egyptul este roditor în urma nomolului adus de Nil și aceasta muncă binefăcătoare și producătoare de cultura o produce Nilul cu o regularitate extra ordinară și fără păreche în lumea întreagă. Creșterea și scăderea nivelului apei este urmarea unor ploii torențiale în munții Abessiniei, iară ploile sunt determinate de passat, vânturi nu mai puțin regulate în așa fel ca creșterea și scăderea apelor sunt supuse oștilațiunilor în privința timpului numai de câteva zile și în privința altitudinii numai de câteva coți de mână.

La începutul lunii Iunie ploile din munții Abessiniei topesc zăpada de pe munți și nu aduc numai cantități enorme de apă dară și acel nomol gras și fructifer care este cel mai bun îngrășământ natural.

În august ese apa din alvia lui obișnuită și depune nomolul purtat cu sine, dacă inundația crește și numai cu un cot deasupra creșterii normale, este o catastrofă, și dacă nu crește până la măsura trebuincioasă inundației, este secetă în țară și catastrofa foametei.

Ca cursul apei să fie regulat după trebuințe și să fie condusă împreună cu nomolul chiar și în părțile mai ridicate a văii, țara întreagă din cele mai îndepărtate timpuri a fost canalizată și instalată în acest scop.

Inundațiile nu au asigurat numai productivitatea țării și în legătură cu aceasta o agricultură intensivă, fără a influențat în mod hotărâtor și starea culturală a Egyptului. Ingineria hydraulică, măsurarea pământului țării, observarea ceriului instelat pentru fixarea anotimpurilor, în legătură cu aceasta stabilirea calendarului de a putea fixa după inundații proprietatea pământului, introducerea cârților funduarie și în aceasta ordine de idei trebuie să spunem că inundațiile au contri-

buit în largă măsură la întărirea dreptului de proprietate.

Dacă simțul de organizare a egyptenilor a avut ca rezultat un sistem de guvernament în înțelesul modern al cuvântului, este nu mai puțin adevărat, că împrejurările date de revărsarea Nilului au contribuit mult la dezvoltarea acestui simț.

Dacă și numai o privire fugitivă în viața acestui popor ne pune în uimire, aceasta este și mai mult la privirea monumentelor de artă în grandiositatea lor neîntrecută în arhitectură, în plastică, în pictură așa încât poporul egyptian trebuie considerat nu numai ca unul din popoarele cele mai vechi, fără și ca unul din cele mai cultivate popoare din lumea întreagă. Piramidele din spre nord de Memfis și până în apropierea orașului Cairo precum și templele lor executate în dimensiuni colosale aparțin capodoperilor celor mai mărețe făcute de mâini omenești.

O astfel de cultură înaltă nu era posibilă decât în mediul unui stat centralizat. Hieroglifile descifrate a monumentelor ne arată Egiptul deja în al patrulea mileniu înainte de Hristos ca un stat organizat și stăpânit de un monarh autocrat iar începuturile acestei organizări trebuie căutate după toate indicațiile acestor documente într'un trecut mult înaintat.

Menos a fost cel dintâi rege, care a împreunat aceste două țări pe la anul 3300 a. Hr. și a pus bazele statului Egiptian.

Dacă trebuie să facem împărțiri în trecutul acestei țări, deosebim statul vechiu de la 3300—2000 cu cele de întâi 11 dinastii, statul mediu de la 2000—1580 ani cu dinastiile 12—16, statul nou 1580—1000, cu dinastiile 17—20, și perioada stăpânirii străine de la 100—528 cu cele din urma 10 dinastii.

(Va urma.)

A apărut cea mai efțină carte de rugăciuni pentru prunci școlari sub titlul: „*Inchinăciunile Creștinului*“ Prețul 4 Lei. Se poate comanda la Librăria Asociației Sighet Piața Unrii 25.

Din catehism.

101. Prin ce ne sfințește Spiritul Sfânt ?

Spiritul Sfânt ne sfințește prin darurile sale. Cuvântul dar are diferite înțelesuri: Insemnează o plăcere binevoitoare, prin care cineva place cuiva, cum a zis ingerul către Maria: „Nu te teme Maria, că ai aflat dar la Dumnezeu.“

Insemnează recunoștință, o inimă recunoscătoare, prin care ne considerăm deobligați față de acela, care a făcut vre'un bine cu noi.

Insemnează ori ce bun dăruit, dat în mod grătit.

Darul în înțelesul larg al cuvântului se compune din trei elemente. Elementul material este bunul, sau binefacerea, elementul formal este caracterul lui gratuit, iară izvorul și rădăcina darului este bunăvoința celui ce dă, în consecință dar dumnezeesc este tot binele dat în mod gratuit din bunăvoința lui Dumnezeu.

Aceste daruri sunt sau naturale, adică sunt date în ordinea naturii, cum sunt crearea noastră, natura noastră cu părțile ei cari o compun, cum sunt inteligența, voința, libertatea, sau sunt supranaturale — de peste fire — cari întrec pretențiile și capacitatea naturii noastre.

La persoane de diferite grade sociale bunăvoința se poate manifesta în două forme deosebite. Este o bunăvoință generală obișnuită, meritată și determinată și este alta de totului particulară, neobișnuită, nemeritată și liberă. În limbajul teologiei și al aschezei numai aceasta din urmă bunăvoință se numește dar în înțelesul restrins propriu zis al cuvântului.

Ne inchipuim un suveran cu inimă nobilă. Acesta va iubi pre toți supușii să-i, de-și stau în subordinele lui, sau pentru aceștia cu atât mai mult i-i va iubi cu o iubire sinceră adevărată și i-i va da fiește căruia dintre ei tot ajutorul lui după starea și meritele fiește căruia. În acest caz suveranul nu a făcut mai mult decât era datoria lui, îl vor numi poate loial, dar nu va putea să zică nimenea, că ar fi luat pre cineva în grația lui. Aceasta numai atunci se poate spune dacă el pe supușii lui sau câțva din ei i-i va iubi mai tare și va da semne de o bunăvoință mai mare ca și la cât este el dator față de ei, și cât pot ei să pretindă în urma poziției și meritelor lor.

În consecință, dacă suveranul va îmbrățișa pe supușii lui cu toată iubirea ce poartă el față de copiii lui proprii și de sine însuși, dacă el dintr'un sentiment de iubire va merge până acolo, că va intra în legături cu supușii lui ca cu prieteni ca să dispară diferența gradelor sociale, ca cum facea odinioară Faraon cu Iosif, dacă el prin cinstirea lor î-i va ridica deasupra gradului lor social originar și în măsura posibilității î-i va face egali cu sine însuși, și cu copiii lui proprii, atunci darul suveranului va fi ajuns gradul cel mai înalt.

Să aplicăm acest exemplu la darul dumnezeesc față de care ori ce dar de pe pământ este numai o umbra slabă.

Dumnezeu este împăratul suveran al cerului și al pământului pentru că el a zidit toate, prin urmare toate sunt ale lui, și pentru că întreg universul nu are alt scop decât să-i servească și să-l preamărească.

Precum a zidit Dumnezeu toate din iubire, așa iubeste El toate cu o iubire naturală, fapăturile inteligente se înțelege î-i iubeste într'o măsură cu mult mai mare, pentru că sunt zidite după chipul și asemănarea lui, pentru că îl pot cunoaște pe El, îl pot iubi, pentru că le-a zidit bune cu supoziția că nu-l vor vătăma, că se vor nisui ca rămânând credincioși față de poruncile lui, vor rămânea vrednici de iubirea lui.

Cu toate acestea fiind Dumnezeu un creator bun și înțelept, el era dator să ne dea tot de ce am avut lipsă ca să ajungem scopul nostru natural. Bunavoința dară, de care am vorbit, este deci un dar dumnezeesc în înțelesul larg al cuvântului, însă noi nu de acest dar vorbim. Noi vorbim de darul pe carele ni l'a adus Hristos pe pământ, pe care ne-o vestesc evangeliile, și apostolii și părinții bisericii. (Va urma.)

Asociațiunea pentru cultura poporului român din Maramureș sub numire de
„Biblioteca populară creștină din Maramureș”

până în prezent a scos de sub tipar următoarele cărți de mult folos:

- No. 1. „Marele dar al credinței.” de Părintele dela Bistrița. Preț 6 Lei
- No. 2. „Mărturisirea sau Spovedania” de P. d. B. Preț 6 Lei
- No. 3. „Duminecile dela Paști până la Rusali” de P. de sub Munte. Preț 6 Lei
- No. 4. „Datorințele Părinților față de copiii lor” de P. d. B. Preț 4 Lei
- No. 5. „Duminecile după Rusali până la ziua Crucii” Prelucrare de P. de sub Munți. Preț 6 Lei
- No. 6. „Dumnezeu și Preasfânta Treime” Prelucrare de P. d. B. Preț 6 Lei
- No. 7. „Porunca a șaptea alui Dumnezeu” să nu furi. Prelucrare de P. d. B. Preț 4 Lei
- No. 8. „Duminecile după ziua Crucii până la Crăciun de Păr. sub M. Pr. 8 Lei
- No. 9. „Duminecile după Crăciun până la Paști” Prelucrare de Păr. de sub Munte. Preț 10 Lei.
- No. 10. „Datorințele mamelor față de prunci.” Prelucrare de P. d. Bistrița. Preț 4 Lei
- No. 11. „Întruparea Fiului lui Dumnezeu. Prelucrare de Păr. d. Bistrița. Preț 10 Lei
- No. 12. „Adevărata Biserică Creștină”. Prelucrare de Părintele dela Bistrița. Preț 12 Lei.
- No. 13. „Să iubim pe Domnul nostru Isus Hristos.” Prelucrare de Părintele d. Bistrița. Preț 12 Lei.
- No. 14. „Sudalma limba dracului”. Prelucrare de Părintelele de sub munți. Preț 4 Lei.
- Nr. 15. „Să iubim pe Preasfânta Maria Maica lui Dumnezeu”. Prelucrare de Păr. dela Bistrița. Preț 8 Lei.
- No. 16. „Să iubim pe Sfântul Iosif Logodnicul Preacuratei Fecioare Maria. Prelucrare de Părintele d. Bistrița. Preț 8 Lei.

Calendar săptămânal.

1—7 Decembrie 1929.

1. Dumineca XIV. d. Înălț. sf. Cr. (Ev. Luca 18, 35.) Pr. Naum.
2. Luni. Pr. Avacum.
3. Marți. Pr. Sofronie.
4. Mercuri. M. Varvara.
5. Joi. C. Sava cel sfințit † 532.
6. Vineri. S. Nicolae † 327.
7. Sâmbătă. S. Ambrosie † 397.